

teuren skal disponere over en stor Mængde af Billeterne, der er kun Tale om, at han kunde disponere over enkelte Billeter, førend de blive overleverede til Cassereren. Der er ikke indløbet Klage over, at han misbruger det, og det vil i alt Fald være vanskeligt at forebygge. At give en bestemt Regel for, at han ikke maatte skaffe Nogen særdeles Leilighed til at faae Billeter imod Betaling, vil dog vistnok være noget betænkeligt, og det vil være meget vanskeligt at overholde. Den ærede Taler mener, at Ligheden krænktes herved; men, troer han da ikke, at Ligheden ogsaa krænktes ved, at man giver de mere Velhavende et Fortrin til at besøge Theatret fremfor de mindre Velhavende. Og det vilde jo blive Resultatet af det Forslag, som han holder saa meget af. Jeg troer, at dette vilde være meget skodende for Publicum; den almindelige Stemning vilde uden Tvivl i en meget betydelig Grad være detimod. Det kunde vistnok ogsaa virke til, at Theatret blev mindre besøgt, end det ellers vilde blive, og at det private Theater, som nu er her i Byen, vilde vinde et større Terrain ved Siden af det Kgl. Theater, end det for Tiden har. Jeg behøver vist ikke nogen nærmere Eftertanke over Sagen, for at indsee, at Theatersjoueriet ikke lader sig forebygge; det har til alle Tider været min Mening. Man har forhen sagt, at Joueriet blev næret ved Misbrug fra visse Theaterbetjentes Side; men det har jeg ikke hørt er Tilfældet i den senere Tid. I alle Tilfælde er det ganske indlysende, at de Folk, som ville anvende deres Nat eller idetmindste komme tidlig om Morgenen, for at være de Første, der kunne faae Billeter, kunne tiltvinge sig et stort Antal Billeter; og at disse Billeter siden blive overladte til Andre mod en forhøjet Betaling, kan ikke forebygges. Der er givet Politieplacater nok, for at forhindre dette Joueri og for at drage Bedkommende til Ansvar; men jeg troer, de have udrettet Lidet, fordi det ligger i Forholdenes Natur, at Sligt ikke lader sig forebygge, i hvilken Henseende jeg er aldeles enig med den ærede Taler. Naar den ærede Taler mener, at de Beregninger, som jeg har forelagt, bevise, at der kunde vindes 4000 Rbd. ved at antage den Forholdsregel, som han har foreslaet; saa

troer jeg, at dette Beviis er meget misligt. Disse Beregninger ere blot en Forklaring af, hvad Resultatet vilde blive, hvis man virkelig paa alle de Dage, hvor Billeterne vare fuldt affatte, vilde have faaet 25 pCt. mere, end Prisen nu er. Om dette Resultat vilde være opnaaet, det er jo ahangigt af, hvorvidt Billeterne vilde være ligesaa stærkt udsolgte, naar Prisen havde været højere, end naar den var mindre. Jeg troer virkelig, at der vil være Adskilligt, som virker derimod; maaskee ikke saameget Hensynet til den forhøjede Betaling, som jeg troer, at det vil vække en vis Uvillie hos Folk, at Billeterpriserne forhøies, da Prisen nu allerede er betydeligt højere, end den er paa mange andre Theatre, hvor Pladserne baade ere bekvemmere og hyggeligere end her.

Tfæberning: Det ærede Thing har nu over $\frac{1}{2}$ Time eller længere været Vidne til en Kamp imellem „Konst“ og „Handel“. Den ærede Minister har forsvaret Afgangen fortrinsviis for de „Sagkyndige“ til Theatret, medens det ærede Medlem, som især gaaer løs paa at faae Billethandelen forandret, forsvaret Afgangen gennem Penge. Jeg troer, at, naar vi rigtigt betragte hele denne Forhandling om Theatret, tilligemed Alt, hvad der tidligere er sagt i den Anledning, saa komme vi mere og mere til at ønske, at vi maae blive frie for hele den Art Forhandlinger om Theatret, at vi maae komme til at opføre at betragte Theatret, der i sig selv er en Handelsgjenstand, som en Gjenstand for Konst og Underviisning. Skal Staten bidrage til Theatret, saa lader os bidrage en Sum, lad os gjøre dermed, som vi have gjort med Mudde vassenenet, og som vi have gjort med Jernbanevassenenet, kort sagt med alle den Art Vassener: lader os give dem i „Entreprise“; lader os give dem, om det skal være, til den Mindstbydende, lader os i alt Fald see at affinde os dermed, for at vi ikke hvert Aar skulle komme til at spørge, hvorledes Dandsers indens pane Fod skal werde skøet, hvorledes vi skulle handle med Billeter, eller hvorledes der skal spilles paa Violin o. s. v. Alle det Slags Ting ere virkelig uden for vort Omraade. Jeg troer, at det, som den ærede Minister har bemærket, er det Rigtigste. Han har bemær-